Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37158
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

imputabile ad culpam mortalem in primo instanti non esse gra
et esse peccatum mortale et cum multum fuit omnis dicere ille mortale
omittit. Primum venale magis posset dici cohibitum
quam prohibitum et esse contra institutorem seu monitorem / qui
medium inter preceptum et consilium et absolute non quod preceptum
Commune tamen dicitur esse extra aut preter preceptum et preter di-
cendum dei et non contra. Omnis primus motus quo aliquis fuit in seq
zacionis et peccatum regulari si eam invenerint dicta sunt peccata
eorum in populis et fratribus / et sunt opera ordine naturae primitus
instituta / tamen zacius hoc dicitur de adultis zacionis vigentibus
sunt eis insuper extra quod ratione puericie esse debent. Omnis infi-
delium vita peccatum est sic et dum et in fidelitate operantur
aliter non opus / quam prius bene moraliter operari sic de fide bo
extra gratiam sanctificantem tenet. Qui minima negligit paulatim decidit. Nam venale peccatum et si non primit de se
Nitrum gratiam infirmat tamen opus eius quod est vita stadii et ad
mortem si multiplicatur disponit / retardatque a spiritu mili
et ab acceleracione visionis dei. Sunt vita eius dei non pugnandi
zegdi est / sic interim quidquid bonum fitis / ut deus illuminet
cor tuum. Nam bonum opus de quod et morale etiam sanum et
caritate utilitate affert multum sic nocet venale. Quidquid
per tale opus disponit homo ad opera virtutum et ad fraudem
resurgendi trahit / seu paduisa seu per presumptionem quam et
predicere nosset deus. Nullo actu de quod mortem in hunc
usum zacionis est simpliciter indicium neque quo ad bonitatem
mortis neque quo ad initium vel demerium saltem bonum quidem
Nitum obligatum et quotiens ex dima auctoritate salutem
nostram etiam tantum et tacens obligatum bene operari ex gra /
et ex non per quolibet momento tenemur actualiter tendere ad
beatitudinem etiam / cum hoc sit preceptum affirmativum ideo
non sic culpabiliter omittitur dum extra gratiam aliquis operatur
Solus deus et nullus alius absque eius impulsu potest
dicere et per se obligare quidquid homines ecce sibi subditur
absque eius ostium liberos ad actus interiores et latentes
habendos. Solus ipse deus potest de talibus iudicare